



KERK-KRANT

GELOOFS... AUGUSTINUS
...HOVEN

CORONA EDITIE 20

Extra editie 20 ivm coronacrisis

26 juli 2020

Aan de vrienden van de Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven en alle andere geïnteresseerden

Wat is wijs?



Wie is er niet op zoek naar geluk? Alle mensen zijn ernaar op zoek. En waar kunnen we geluk vinden? We zullen moeten zoeken waar het te vinden is. En als we het gevonden hebben, is het wijs alles opzij te zetten om het geluk te bereiken.

De verhalen uit de Schrift willen ons er vandaag toe verleiden om het voorbeeld van koning Salomo te volgen en in het evangelie door het voorbeeld te volgen van de schatgraver en de koopman van parels. Verhoeven we niet te zoeken, enige wijsheid is wenselijk.

Niet bij elkaar, wel met elkaar verbonden via deze extra Kerk-Krant. Door deze verbondenheid met elkaar, laat je -voor even- alles achter waarmee je bezig bent om nu te zoeken naar waar het uiteindelijk om te doen is. Dit "samen" zoeken wil God zegenen: in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest.

Amen.

Wilt u op deze editie reageren of zelf een bijdrage leveren: schroom niet om een bericht te sturen naar onderstaand mailadres.

Redactieadres Kerk-Krant: frans.ans.savelkouls@hetnet.nl

Adres van onze website: augustinus-eindhoven.nl/

Zeventiende zondag door het jaar

Eerste lezing: 1 Koningen 3,5.7-12

In een luisterend hart ligt de ware wijsheid.

In Gibeon verscheen Jahwe 's nachts in een droom aan Salomo en zei: 'Wat wilt ge dat Ik u geef?' Welnu, Jahwe mijn God, Gij hebt uw dienaar tot koning verheven als opvolger van mijn vader David, hoewel ik maar een jonge man ben en nog niet weet wat ik doen of laten moet. Zo staat uw dienaar temidden van het volk dat Gij uitverkoren hebt, een groot volk, zo groot dat het niet te tellen of te schatten is. Geef dus uw dienaar een opmerkelijke geest, om recht te kunnen spreken voor uw volk en onderscheid te kunnen maken tussen goed en kwaad. Want wie is in staat recht te spreken voor dit grote volk van U?' Dit verzoek van Salomo behaagde de Heer. En God zei tot hem: 'Omdat ge juist dit gevraagd hebt en geen lang leven hebt gevraagd en ook geen rijkdom of de dood van uw vijanden, maar alleen inzicht, om recht te kunnen spreken, daarom voldoe Ik aan uw verzoek en geef Ik u een geest vol wijsheid en inzicht: zoals gij zal er voor u niemand geweest zijn, en na u zal er niemand opstaan zoals gij.

Vraag: Waarom is luisteren een voorwaarde om tot inzicht te komen?

Evangelie: Matteüs 13,44-52

Verlangen laat ons op weg gaan tot wij thuiskomen bij God en onszelf.

Jezus zei tegen zijn leerlingen: Het Rijk der hemelen lijkt op een schat, verborgen in een akker. Toen iemand hem vond, verborg hij hem weer, en in zijn blijdschap ging hij alles te gelde maken wat hij bezat en kocht die akker.

Ook lijkt het Rijk der hemelen op een koopman, op zoek naar mooie parels. Toen hij een parel van grote waarde had gevonden, ging hij alles verkopen wat hij bezat en kocht haar.

Ook lijkt het Rijk der hemelen op een sleepnet dat in de zee geworpen, vissen van allerlei soort bijeenbracht. Toen het vol was trok men het op het strand; men zette zich neer om de goede vissen uit te zoeken en in manden te doen, de slechte echter werden weggeworpen. Zo zal het ook gaan op het einde van de wereld: de engelen zullen uittrekken om de slechten tussen de rechtvaardigen uit te zoeken en in de vuuroven te werpen. Daar zal gewezen zijn en tandengeknars.

Hebt gij dit alles begrepen?" Zij antwoordden Hem: "Ja." Hij zei hun: 'Daarom is iedere schriftgeleerde die onderwezen is in het Rijk der hemelen gelijk aan een huisvader die uit zijn schat nieuw en oud te voorschijn haalt.'" (Bron: beide lezingen: rkbijbel.nl)

Vraag: Waarnaar ben jij voortdurend op zoek in je leven?

Overweging

Wanneer u wekelijks de lezingen in de *Kerk-Krant* heeft gevolgd, dan valt het u denk ik ook op dat nu al voor de derde week op een rij Jezus spreekt in gelijkenissen over het Rijk der hemelen, of zoals Hij het bij andere gelegenheden noemt: Rijk Gods.

We kennen de parabellen verwacht ik bijna allemaal. Parabellen over de zaaier, het mosterdzaadje, de gist, de schat in de akker, de parels en het net vol vissen. En uit al deze parabellen blijkt één ding overduidelijk: het Rijk der hemelen komt, onweerstaanbaar. Het is door niets te stuiten.

Maar, wat is dat nu eigenlijk, dat Rijk der hemelen?

Eén ding is zeker: het Rijk der hemelen slaat niet op het hiernamaals: het is geen omschrijving van het eeuwige leven in God.

U vraagt zich natuurlijk direct af waarom ik daar nu zo zeker van ben?

Wel, omdat Jezus op een andere plaats in het evangelie zegt: het Rijk Gods is midden onder u. Ook de parabellen van deze zondag zijn in dit opzicht, naar mijn bescheiden mening, duidelijk genoeg. De schat uit de eerste parabel zweeft niet ergens tussen de wolken, maar ligt verborgen in een akker. En wie hem wil bezitten, moet de akker erbij nemen. Hetzelfde geldt ook voor de parel uit de tweede, en de vissen uit de derde parabel: ze maken in zijn geheel deel uit van deze wereld, zelfs van de dagelijkse bezigheden van u en mij, ja van alle mensen.

Maar, opvallend vind ik de reacties van de vindsters in de eerste parabellen: zeer kordaat maken ze een keuze die hun hele leven zal veranderen. Het Rijk Gods is dus zo waardevol, dat het, mij dunkt, best wat moeite en inzet van ons aardse mensen mag kosten.

Maar wat is dan dat Rijk Gods, dat de vindsters tot zulke extreme inzet verleidt? Bestaat het uit aardse rijkdom, gezondheid, carrière, succes, een dure auto en tegenwoordig natuurlijk ook een smartphone?

Meer en meer lijkt het in onze aard te liggen, om ons doorgaans in te zetten voor dié parels. En meer en meer komen we misschien ook wel tot de conclusie dat we ons niet echt gelukkiger in ons vel voelen ten opzichte van een gemiddelde Afrikaan, die vanmorgen nog niet weet wat en of hij deze middag en de komende tijd zal eten. Maar evenzeer constateer ik, dat mensen erachter komen, misschien zelfs meer en meer bewust worden, dat rijkdom je niet noodzakelijk gelukkig maakt en dat rijke mensen dikwijls zelfs erg ongelukkige mensen zijn. Mislukte huwelijken, drank- en drugsproblemen, familieruzies, overvallen en ontvoeringen.....sorry het hoort er allemaal bij.

Echt geluk kan ik dat niet noemen, en de reden daarvoor is heel eenvoudig: niet zij bezitten het geld, maar het geld bezit hen, zodat ze enkel nog kunnen doen wat het geld hen oplegt, en dat is: leven voor nog méér geld. Nu zijn we, zo hoop ik, allen bijbelvast genoeg om te weten dat deze vorm van bezitterigheid voor Jezus zeker niet het Rijk Gods kan zijn.

En dat blijkt ook uit de parabellen van dit weekend: het Rijk Gods is veel waardevoller dan geld. Zetten de beiden mannen uit het evangelie, immers

niet precies al hun geld in om de schat, de parel, symbool van het Rijk Gods te verwerven?

Maar, als het Rijk Gods geen geld en aardse welvaart is, wat is het dan wel? Niet te ver zoeken beste mensen. Het is midden onder U, zegt Jezus, kijk toch uit, dan ziet ge het zelf. Maar je moet het natuurlijk willen zien en er ook iets voor willen doen.

Wanneer wij nieuwsgierig willen kijken en uiteindelijk echt zien, ontdekken we: dat een mooie zomerdag, een fikse wandeling, een goede babbel met de burens, vrienden of familie ons dikwijls het meeste voldoening geeft. Of een goed rapport op school of een gunstige uitslag bij de dokter. Kortom, de gewone dingen van het leven die we zomaar krijgen, die niets kosten. Het Rijk der hemelen, zo troost het mij, komt niet in de hemel, maar wel op aarde tot stand. En het vraagt om keuzes en inzet.

En dat zien we in de derde parabel, die over de vissen: wanneer het net vol is, wordt het op het strand getrokken en gaan de vissers aan het sorteren. De goede vissen doen ze in de manden, de slechte gooien ze weg; niet in zee waar ze zouden kunnen verder leven, maar gewoon weg! De symboliek hiervan spreekt voor zich: werp van je af wat slecht is. Geef het geen kans om je opnieuw te misleiden, maar gooi het van je af, definitief, en kies voor het goede.

Maak dus de juiste keuze, zoals Salomo in de eerste lezing. Geen rijkdom, macht of een lang leven vraagt hij, maar wijsheid, die hem in staat zou stellen de goede van de slechte vissen, met andere woorden het goede van het kwade te onderscheiden, en allen die keuzes te maken waar zijn volk beter van zou kunnen worden.

Laten wij in deze coronatijd die nog steeds voortduurt, dat ook doen. Laten we doen als Salomo, en ook als die goede huisvader (zie Mt 13,52), die uit zijn schat oud en nieuw te voorschijn haalt. Laten we, met andere woorden, ons hart openen voor het echt waardevol **oude** ín ons, datgene wat in de aard, in het wezen zelf van ons mens-zijn ligt.

Maar laten we óók het **nieuwe** realiseren, precies wat Jezus ons dit weekend leert. Alleen zo kunnen we samen de wereld ombouwen tot het Rijk der hemelen waar voor Hij zichzelf zozeer heeft ingezet. Geen mooier opdracht wordt aan ons in deze vakantieperiode aangereikt om hierover na te denken en ik wens u veel wijsheid toe!

Johan Wolbrink

*U bent groot Heer,
en U komt de hoogste lof toe.
Groot is uw kracht
en onmeetbaar uw wijsheid.
Augustinus*

Een klein stukje kerkgeschiedenis: St. Vincentius van Paulo

Afgelopen zondag was het volgens de oude kerkelijke kalender de feestdag van Vincentius van Paulo. Wie was deze heilige en hoe ontstond de naar hem genoemde vereniging?

Vincentius werd circa 1580 in een klein dorpje ten zuiden van Bordeaux geboren. Na zijn studies werd hij in 1600 tot priester gewijd. Vincentius gaf tijdens zijn leven blijk van een grote opofferingsgezindheid, onder andere voor galeislaven. Een galei was een plat schip met weinig diepgang dat voortbewogen werd door circa 300 roeiers. Deze roeiers werden gerekruteerd uit veroordeelde misdadigers. Als het aanbod van roeiers te gering dreigde te worden, werden rechters aangespoord om strenger te straffen om zodoende het potentieel galeislaven weer op sterkte te brengen.



De galeislaven hadden een erbarmelijk leven en stierven veelvuldig door een combinatie van uitputting en mishandeling. Vincentius heeft incognito een keer de plaats van een veroordeelde ingenomen om zodoende het gezin van de roeier van de ondergang te redden.

De grote armoede op het Franse platteland trof Vincentius zeer. Om hier wat aan te doen, stichtte hij de zogenaamde Broederschappen van Liefde. Hij was ook de stichter van de Congregatie der Lazaristen, genoemd naar de Rue de Lazare in Parijs waar hun eerste klooster was gevestigd. Zijn gehele leven stond in het teken van de armoedebestrijding. Hij stierf in 1660 te Parijs.

De Vincentiusvereniging is in 1833 in Parijs gesticht door een groep studenten waarvan Frederic Ozanam (1813-1853) de voortrekker was. De initiatiefnemers waren bezield van het idee om hun geloof om te zetten in concrete daden voor de minderbedeelden in combinatie met lekenapostolaat. Het initiatief van Ozanam en zijn vrienden vond snel brede navolging. De St. Vincentiusvereniging was per parochie georganiseerd en een dergelijke organisatorische eenheid werd *Conferentie* genoemd met aan het hoofd een *President*. Alleen mannen, of beter gezegd heren, konden lid worden. Er was een overkoepelende *Algemene Raad* in Parijs en landelijk stonden de conferenties onder toezicht van de *Hoofdraad* die in Nederland in Den Haag gevestigd was. Op lokaal niveau was er de *Bijzondere Raad*. In 1930 bestonden er in Nederland circa 400 conferenties. In het boek *Vereeniging van den H. Vincentius van Paulo* dat in 1930 verscheen, beschrijft de redemptorist R.P. Vergnes het doel van de Vereniging: (...) *eene vereeniging, die niet slechts beoogt een armenzorg te zijn, want dat is meer de taak van het armbestuur. Neen, de St. Vincentiusvereeniging*

wenscht meer te zijn. Door persoonlijk huisbezoek tracht zij mondeling contact te krijgen met de armen en verlatenen, om hun vertrouwen te winnen en daardoor ook op hun levensgedrag een niet te onderschatten invloed uit te oefenen; om door haar huisbezoek de misstanden en gevaren van het haar toevertrouwde gezin met eigen oogen te aanschouwen, waarvoor de ouders zelf somtijds zoo blind zijn, hen daarop te wijzen en er in te voorzien. Wel zeer zou de Vincentiaan den aard van zijn liefdewerk miskennen, indien hij zich zou tevreden stellen met aan huis eenige brood- of vleeschbonnetjes te bezorgen, zonder zich om dit hooger doel te bekommeren. Dit is juist het eigenaardige en het meest werkelijke doel der "Vereeniging" om door de aalmoes tot het hart door te dringen, tot het zieleleven der verwaarloosde armen, gevaren en misstanden in hun gezin te helpen doen verdwijnen, hen weer tot een godsdienstig en deugdzaam leven terug te voeren, hen op de weg des Hemels en tot het kindschap van God en van de H. Kerk terug te brengen.¹ Het was niet alleen altruïsme wat de klok sloeg. Pater Vergnes betoogde dat zelfheiliging der leden ook een belangrijk doel was en dat *Wat men bij het huisbezoek met eigen oogen aanschouwt, zal ons dankbaar stemmen, dat ons een dergelijk leed door Gods goedheid bespaard werd.* Een duidelijk geval van een win-win-situatie. Pater Vergnes laat ons overigens in het ongewisse over waarom God zo selectief was bij het uitdelen van goedheid.

De conferenties konden haar activiteiten niet naar eigen goeddunken organiseren. Er was een strak reglement waarin voorgeschreven stond hoe zij geacht werden te opereren. Het *Handboek der Vereeniging van den Heiligen Vincentius van Paulo* geeft ons hier een goede indruk van. Zoals reeds vermeld, stond een conferentie onder leiding van een president. Daarnaast werden er een secretaris en penningmeester aangesteld en, indien gewenst, een bibliothecaris en een magazijnmeester. Tijdens de wekelijkse vergaderingen namen de leden besluiten over welke gezinnen ondersteuning zouden gaan ontvangen en in welke mate. Deze besluiten waren gestoeld op de rapportages over de huisbezoeken. De ondersteuning werd verleend in de vorm van bonnen. Deze bonnen konden in bepaalde winkels omgewisseld worden tegen goederen. Ondersteuning in geld trachtte men zoveel mogelijk te vermijden.

Voorgeschreven was dat de huisbezoeken altijd dienden plaats te vinden door twee leden van de conferentie omdat (...) *de armen daardoor veel beter bezocht worden, een hartelijke genegenheid zal de leden der Conferentie onderling meer en meer vereenigen, alle misbruik zal onmogelijk worden, en aan vermetele oordeelsvellingen en kwaadaardige veronderstellingen zal alle voorwendsel ontnomen worden.*²

In veel plaatsen in Nederland bestaan er nog lokale afdelingen van de Vincentiusvereniging. *Frans Savelkouls*

¹ R.P.Vergnes C.ss.R, *Vereeniging van den H. Vincentius van Paulo en hare werkzaamheden in Nederland* ('s-Gravenhage 1930) p 5-6

² *Handboek der Vereeniging van den Heiligen Vincentius van Paulo* (19^e druk 's-Gravenhage 1932) p 13-15

Liedje

Lieg alsjeblieft niet tegen me
niet over iets groots niet over iets
anders. Liever hoor ik het
vernietigendste dan dat je liegt
want dat is nog vernietigender.

Lieg niet over de liefde
iets dat je voelt of iets dat je
zou willen voelen. Liever word ik
bedroefd dan dat je liegt
want dat is nog bedroevender.

Lieg niet tegen me over gevaar
want ik voel toch je angst
en wat ik gewaar word is waar
of ik ken je niet en dat is
nog gevaarlijker.

Lieg niet tegen me over ziekte
liever kijk ik die diepte in
dan dat ik mij verlies in één
van jouw lieve verzinsels
want daarmee verlies ik me dieper.

Lieg niet tegen me over sterven
want zolang we er nog zijn
vind ik dat toegangsloze
niet mededelen wat je denkt
erger en zoveel doder.

Judith Herzberg

(met dank aan Wies Kleene voor deze inzending)



Elke mens draagt een unieke schat in zich.
Het is je levensvervulling, de reden dat je er mag zijn.

Anita